

раздѣлимъ другарь на великий руский полководецъ, който високо цѣнилъ услугитѣ му, и ходилъ съ него дори до подѣстѣнитѣ на Цариградъ ¹⁾. Слѣдъ сключванието на мирътъ, покойний билъ извиканъ въ Одринъ. отъ гдѣто го назначили и пратили за чиновникъ на особенни поръчки при Сливенский Губернаторъ (1878).

Когато прѣзъ 1874 П. Р. Славейковъ беше учитель за кратко врѣме въ Одринъ (слѣдъ като беше изпълнилъ миссията си въ Македония), той беше оставилъ единъ два санджакъ съ по непотребни нему книги и рѣкописи. Тия санджаци Одринската община беше задържала срѣщу надзета заплата, понеже покойний внезапно и безъ врѣме беше дигналъ и откаранъ отъ властитѣ въ Цариградъ поради нѣкои дългове и нѣкои интриги на враговетѣ му. Благодарение на това случайно обстоятелство тия санджаци оцѣлѣха и покойний ги зе съ себе си като се дигна отъ Одринъ и замину да поеме новата си длъжностъ въ Сливенъ. Въ тия санджаци за щастие той намѣри нѣкои части отъ по стари свои рѣкописи, между които и единъ тефтеръ съ нѣколко хиляди записани пословици; тия именю пословици, тѣй случайно останали и намѣрени, му послужаха за ядка на новата му, настояща сбирка. Макарь че отъ 1879 г. когато покойний мину въ Търново, повиканъ да участвува въ Първото Велико Сѣбрание, дори до 1888 година, когато му се случи вторий ударъ, той водеше дѣятеленъ общественъ животъ и зямаше най живо участие въ всичкитѣ борби и събития, съ които сж прѣпълнени първитѣ страници на новия нашъ политически животъ, по добявъ навикъ, той никога не изгубваше минутитѣ на свободното си врѣме да се занимава съ любимитѣ свои литературни занятия. Той се намираше врѣме да записва пѣсни, приказки, пословици и да работи нѣщо по езикътъ и книжницата. Слѣдъ като се оттегли отъ политическа дѣятелностъ прѣзъ 1884 г., той беше зель да съсрѣдоточава трудътъ си главно върху двѣ нѣща: изработванието на български рѣчникъ и събиранieto на пълна сбирка отъ пословици. Но политическитѣ събития въ Княжеството отъ врѣме на сѣединението не бяха отъ естеството да го оставятъ съвсѣмъ на тихо и спокойно занятие, тѣй що

¹⁾ Покойний е разказвалъ много любопитни случаи и приключения въ врѣме на тоя походъ и какъ Скобелевъ се е гордѣвалъ съ него; но на тия работи мѣстото не е тукъ.